

stand, hvori de ere komne ved Livsformøndenhedernes Ristning. Herpaa skal jeg imidlertid ikke komme ind; men jeg skal tillade mig at henlede Opmærksomheden paa to Ting ved det foreliggende Lovforslag. Den ene er, at man ved det Lovforslag, som i sin Tid blev forelagt det høie Thing fra Krigsministerens Side om Lønninger ved Hæren, er gaaet ud fra de nu bestaaende Lønningsforhold, og kun har foretaget overordentlig ringe Forandringer deri. Jeg skal saaledes gjøre opmærksom paa, at de Tillæg, som ere forlangte ved den her foreliggende Tillægslov, ikke findes optagne i hint Lovforslag. Jeg har vel ikke set nøie efter, og jeg er maasse ikke gaaet tilstrækkelig i Detail, men jeg tror ikke, jeg har uret i at sige, at der kun er to Punkter, hvori Regjeringen har fundet det fornødent at foreslaa Forandringer, nemlig med Hensyn til Premierlieutenanternes og med Hensyn til Spillemandenes Lønninger. For Spillemandenes Vedkommende er der allerede ved 2den Behandling vedtaget en Forbedring af deres Vilkaar, men derimod ikke for Premierlieutenanternes Vedkommende. Naar vi se paa de forskjellige Udvalg, som have havt Lønningslove under Behandling, nemlig Lønningsudvalget, Hæruudvalget og Finantsudvalget, da ere de alle med stor Beredvillighed gaaede ind paa de Forslag, som vare stillede af Regjeringen om Tillæg til Lønningerne. Der er intet Sted — maasse paa en ganske enkelt ubetydelig Undtagelse nær — foreslaaet nogen Nedsættelse deri, hvorimod der paa flere Punkter er foreslaaet Forhøielse, som ogsaa senere ere vedtagne af det ærede Thing. Se vi Sagen fra denne Side, mener jeg, at der for os her i Thinget kunde være samme Grund til at mødekomme den ærede Minister paa dette Punkt, som vi have havt til at mødekomme ham paa andre. — Jeg har imidlertid endnu en Grund at tilføie, og det er den, at Premierlieutenanternes Lønning ikke alene er bleven foreslaaet noget forhøiet ved den nye Lov; men den har i Ufærligheden ogsaa tidligere været høiere. Det blev nu oplyst af den ærede sidste Taler, at Lønningen for Premierlieutenanterne ved Hæren tidligere gjennemsnitlig har været høiere, end den nu er, og ved Sværvet har dette Forhold vist sig endnu mere fremtrædende, idet den høieste Lønning, inden Loven af 1868 udkom, for Premierlieutenanternes Vedkommende var 800 Rd., men den blev da nedsat til 750 Rd., saaledes at enkelte Premierlieutenanter maatte have personligt Tillæg, fordi de før havde havt høiere Lønning end den, de kom paa efter den nye Lov. Sammenlignet med de andre Forslag, der foreligge for os, og sammenlignet med den Beredvillighed, hvormed Thinget er gaaet ind paa dem, mener jeg altsaa for mit Vedkommende vel at kunne anbefale det ærede Thing at vedtage Forslaget under Nr. 2.

Schønheyder: Det har paa en Maade ikke kunnet Andet end glæde mig, at den høitærede Minister igjen har optaget sit Vædringsforslag om en Forhøielse af Premierlieutenanternes Lønning, som blev forkastet ved 2den Behandling; det har glædet mig, navnlig fordi der derved gives mig Leilighed til nærmere at begrunde, hvorfor jeg den Gang stemte imod dette Forslag, idet det forekommer mig, at denne Afstemning har givet Anledning til en urigtig Opfattelse af de Grunde, som i det Mindste for mit Vedkommende have været afgjørende i saa Henseende. Jeg kan fuldstændig slutte mig til den Ansættelse, som vi have hørt fra den høitærede Minister med Hensyn til de paagældende Officerers uheldige pekuniære Stilling, og jeg skal fuldkommen erkende, at det kan være meget vanskeligt for dem med deres nuværende Lønning og under de stedfindende Forhold at tilfredsstille Livets Fordringer. Der skulde ingen hellere end jeg være med til at bevillige Penge til en Lønningsforhøielse, endog ud over det, som er foreslaaet af den høitærede Minister, og naar jeg derfor stemte imod Vædringsforslaget ved 2den Behandling, da var det, fordi det efter min Mening var urigtigt at opføre en enkelt Klasse af de militære Embedsmand i et Lovforslag, som fra Begyndelsen af af Regjeringen selv har været paatænkt udelukkende at skulle omfatte Hærens og Flaadens Underklasser, Haandværkere og Arbejdere. Da der i sin Tid var forelagt to forskellige Lovforslag om Lønninger, nemlig et mere almindeligt Lovforslag, som knyttede sig til Loven om Hærens og Flaadens Ordning, og et mere særligt, som udelukkende omfattede Hærens og Flaadens Underklasser, saa opfattede jeg det i det Mindste saaledes, at Aarsagen hertil var den, at da man frygtede for, at Revisionforslagene for Hæren og Flaaden ikke vilde blive gjennemførte i denne Samling, og at altsaa den samme Skæbne vilde raae de Lønningslove, som knyttede sig hertil, saa har den høitærede Minister gjennem det foreliggende Lovforslag om Tillæg til Lønninger villet sikre sig i indeværende Finantsaar at kunne yde en Hjælp til dem, som paa Grund af smaa Indtægter og stor Familie i Forbindelse med de stedfindende Forhold vare særlig uheldig stillede og trængte til hurtig Hjælp. Dette var vistnok ogsaa fuldstændig rigtigt, men naar man nu ved denne Leilighed vil oversføre denne enkelte Klasse militære Embedsmand paa det foreliggende Lovforslag, saa har man derved brudt med det Princip, som skulde være Grundlaget for Lovforslaget, og naar saaledes den oprindelige Grændse er overskreden, saa vilde det jo være ganske naturligt, om der ogsaa fra andre Sider, navnlig naar Sagen kommer for i det andet Thing, gjorde sig Fordringer gjældende om en yderligere Udvidelse af Lovforslaget, hvilket ikke alene vilde kunne forhale, men ogsaa